

## Nr 236.

Av herr **Persson** i Stockholm *angående vissa direktiv till Djurgårdskommissionen.*

Den tomtpolitik, som Djurgårdskommissionen bedriver gentemot Stockholms stad, sammanfaller på intet sätt vare sig med stadens intressen eller med de önskemål, som chefen för socialdepartementet uttalat beträffande nedbringandet av tomtkostnaderna.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 251 till 1941 års lagtima riksdag anförde socialministern bland annat följande:

»I den mån staten uppträder såsom tomtförsäljare, vilket i betydande utsträckning skett i Stockholm genom Djurgårdskommissionen, är det givetvis klart att en motsvarande prispolitik bör införas. Enligt vad jag inhämtat ha vid de senast skedda försäljningarna också tillämpats priser, som ligga väsentligt lägre än vad tidigare varit fallet.»

Djurgårdskommissionen förfogar över sådan tomtmark i Stockholm, som är relativt centralt belägen och nödvändig för den fortsatta bostadsproduktionen. Detta har Djurgårdskommissionen, i rak motsättning till de av socialministern förordade principerna, utnyttjat i krasst vinstintresse. År 1940 försålde kommissionen tomter i kvarteret Servisen å Ladugårdsgårde till ett pris av 2,000 kronor per eldstad, och år 1941 samt våren 1942 tomter i Johanneshov för 1,100 å 1,300 kronor per eldstad, men hösten 1942 hade man pressat upp tomtpriset i Konradsberg till 3,000 kronor per eldstad. Detta överensstämmer dåligt med vad socialministern anført i tidigare anförda citat.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslår undertecknad,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om utfärdandet av sådana direktiv till Djurgårdskommissionen, att Stockholms stad gives företrädesrätt framför enskilda vid förvärv av kronan tillhörig mark inom Stockholms stads områden, och att kronan därvid tillämpar en sådan prispolitik, att den sammanfaller med vad chefen för socialdepartementet deklarerat i förevarande avseende.

Stockholm i januari 1943.

*Set Persson.*